

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр. София, 26. 06.2019г.

АСНС, първи въззивен състав, в закрито заседание на двадесет и шести юни през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГЕОРГИ УШЕВ

ЧЛЕНОВЕ:1. ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

2. СТОЯН ТОНЕВ

като разгледа докладваното от съдия Тонев ВНЧД № **295** по описа за **2019** година за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.345 от НПК и е образувано по частна жалба от В.Р.Р. против определение от 22.05.2019г. по н.о.х.д.№ 985/2018г. на Специализирания наказателен съд, с което е „оставена без уважение“ молбата на жалбоподателя за връщане на веществените доказателства по делото- смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ с поставена в същия СИМ- карта.

Със същото определение СНС се е разпоредил и със сумата от 400 лева, иззета като ВД.

В жалбата се сочи, се постановеното определение е неправилно в частта му относно двата телефона, тъй като от всички доказателства по досъдебното производство било ясно, че именно жалбоподателят е собственик на посочените вещи.

Жалбата е допустима, като подадена в срок.

По същество въззивният съд установи следното:

С влязло в сила на 05.07.2018г. определение за одобряване на споразумение по НОХД № 985/2018г. на Специализирания наказателен съд, 7 състав, Г.Й. Г. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.214 ал.2, т.1 вр. ал.1 вр.чл. 213 а ал.2 т.1 пр.1 и пр.2 и т. 4 вр. чл.20 ал.2 и ал.3, вр. ал.1 , вр.чл.26 ал.1 от НК и е осъден на 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл. 66 НК е отложено с изпитателен срок от 5 години; Н. К. К. е призната за виновна в извършване на престъпление по чл.214 ал.2, т.1 вр. ал.1, вр.чл. 213 а ал.2 т.1 пр.1 и пр.2 и т. 4, вр. чл.20 ал.4, вр. ал.1 вр.чл.26 ал.1 от НК и е осъдена на 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл. 66 НК е отложено с изпитателен срок от 5 години ; И. З. И.е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.214 ал.2, т.1 вр. ал.1 вр.чл. 213 а ал.2 ,т. 4 , вр. чл.20 ал.2 и ал.1 вр. ал.1 вр.чл.63 ал.1 т.3 НК и е осъден на 2 години лишаване от свобода , като на основание чл. 66 НК е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 4 години. Със

определението за одобряване на споразумението по въпросите по чл. 381 ал.5 т.6 от НПК било решено, че веществените доказателства по делото смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ с поставена в същия СИМ- карта като вещи принадлежащи на тогава подсъдимия Г.Г. и за които не са налице основанията по чл. 53 НК следва да се върнат на същия.

На 23.04.2019г. от В.Р.Р. е постъпила молба за връщане на процесните вещественни доказателства - смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ с поставена в същия СИМ- карта, тъй като същите са били негова собственост. С жалбата е представил и препис от протокола с който той доброволно е предал процесните вещи на разследващ полицай в хода на досъдебното производство. Молителят/ който се легитимира като пострадал от прест. по чл. 214 НК/ изразява недоволството си от приетото в споразумението, че процесните телефони били собственост на ос. Г..

С процесното определение от 22.05.2019г., аргументирайки се, че вещите са върнати на Г.Г. и определението за одобряване на споразумението било влязло в сила включително и относно произнасянето по веществените доказателства и не подлежи на обжалване, първостепенният съд всъщност се е произнесъл по същество на молбата, като съобразно диспозитива на съдебния си акт я „оставил без уважение“.

Постановеното определение е незаконосъобразно.

По отношение разпореждането с веществените доказателства по делото - смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ с поставена в същия СИМ-карта, е било налице произнасяне с влязлото в сила определение за одобряване на споразумение, като е постановено връщането им на понастоящем осъдения Г.Г., като е било прието, че вещите са били негово притежание. Доколкото произнасянето относно тези вещественни доказателства е извършено с влязлото в сила определение на съда за одобряване на споразумение, то последващото произнасяне на СНС по същество относно същите тези вещи по реда на чл.306 ал.1 т.4 от НПК е било недопустимо. Понеже първостепенният съд се е произнесъл по основателността на молбата за връщане на процесните телефони, като по този начин за втори път е решавал въпроса, решен окончателно с влязлото в сила споразумение, то постановеното определение по чл.306 ал.1 т.4 от НПК подлежи на отмяна.

Така подадената молба от Р. за връщане на процесните вещественни доказателства като недопустима следва да се остави без разглеждане. Въззивният съд / а така също и първоинстанционният/ не може да пререшава въпроса за тези вещественни доказателства, доколкото по отношение на същите е налице произнасяне с влязлото в сила определение за одобряване на споразумение. Не е спорно, че въпросният съдебен акт по н.о.х.д.№ 985/2018г. се ползва с "формална законна сила" / неотменимост/, с "материална законна сила" /съобразно правилото non bis in idem-чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК/, задължителност -чл. 413 НПК и

изпълнителна сила-чл. 412, ал. 1 НПК. Поради което, независимо от обстоятелството, че споделя доводите на жалбоподателя, че процесните телефони са негова собственост в / каквато насока де факто са и всички доказателства по досъдебното производство/ настоящия състав не би могъл да постанови връщане на телефоните, понеже това би означавало да ревизира влязлото в сила определение за одобряване на споразумение в частта за веществените доказателства, с каквито правомощия въззивната инстанция не разполага.

Доколкото посочения акт- определение за одобряване на споразумение по н.о.х.д.№985/2018г. на Специализирания наказателен съд, влязло в законна сила на 05.07.2018г. , в частта си досежно разпореждането с веществените доказателства - смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ със СИМ- карта, накърнява конституционно гарантираното право на собственост на молителя В.Р.Р., то последният разполага с възможността да сезира Главния прокурор, който е единствения компетентен орган да поиска възобновяване на производството по н.о.х.д.№ 985/2018г. на СНС в частта относно произнасянето по тези веществени доказателства.

С оглед гореизложеното Апелативният специализиран наказателен съд, първи състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение от 22.05. 2019г. по н.о.х.д.№ 985/2018г. на Специализирания наказателен съд, 7 ми състав, в частта му, в която е „оставена без уважение „ молбата на В.Р.Р. за връщане на веществените доказателства по делото - смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ със СИМ- карта, като вместо това ПОСТАНОВЯВА

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на В.Р.Р. за връщане на веществени доказателства по делото - смартфон „Л.“ и мобилен телефон „С.“ със СИМ- карта като недопустима и прекратява производството по молбата в тази й част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 2.

